DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)
27. november 2003 *

I sag C-66/03,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved N. Yerrell, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

mod

Den Franske Republik ved G. de Bergues og C. Bergeot-Nunes, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

* Processprog: fransk.

angående en påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Kommissionens direktiv 2000/39/EF af 8. juni 2000 om etablering af den første liste over vejledende grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering til gennemførelse af Rådets direktiv 98/24/EF om beskyttelse af arbejdstagernes sundhed og sikkerhed mod farerne ved at være udsat for kemiske agenser under arbejdet (EFT L 142, s. 47),

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne D.A.O. Edward (refererende dommer) og R. Schintgen,

generaladvokat: A. Tizzano
justitssekretær: R. Grass,

på grundlag af den refererende dommers rapport,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 14. februar 2003 har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i medfør af artikel 226 EF anlagt sag med påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Kommissionens direktiv 2000/39/EF af 8. juni 2000 om etablering af den første liste over vejledende grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering til gennemførelse af Rådets direktiv 98/24/EF om beskyttelse af arbejdstagernes sundhed og sikkerhed mod farerne ved at være udsat for kemiske agenser under arbejdet (EFT L 142, s. 47).

2 Direktiv 2000/39 omhandler fastsættelsen af vejledende grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering for de kemiske agenser, der er anført i bilaget til direktivet. Det bestemmes i direktivets artikel 3, stk. 1, at medlemsstaterne skal sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet senest den 31. december 2001, og at de straks skal underrette Kommissionen herom.

Den administrative procedure og parternes påstande

3 Efter at den frist, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2000/39, var udløbet uden at Kommissionen fra Den Franske Republik havde modtaget underretning om, at de fornødne bestemmelser for at efterkomme direktivet var blevet vedtaget, besluttede Kommissionen at indlede proceduren i henhold til artikel 226 EF.

4 Da Kommissionen ikke fik svar på sin åbningsskrivelse af 12. februar 2002, fremsendte den den 1. juli 2002 en begrundet udtalelse af 25. juni 2002 til Den Franske Republik, hvori den opfordrede Den Franske Republik til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme udtalelsen inden for en frist på to måneder fra dens meddelelse.

5 Den franske regering besvarede den begrundede udtalelse ved skrivelse af 18. september 2002. I denne skrivelse anførte regeringen, at et udkast til dekret til gennemførelse af direktiv 2000/39 var under udarbejdelse.

6 Kommissionen har herefter anlagt denne sag. Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1) Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til traktaten, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktiv 2000/39 og/eller ikke har underrettet Kommissionen herom.

2) Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

7 Den Franske Republik har ikke nedlagt nogen formelle påstande.

Traktatbruddet

8 Kommissionen har gjort gældende, at Den Franske Republik ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme direktiv 2000/39 og/eller ikke har underrettet den herom.

9 Den franske regering har ikke bestridt, at den ikke har gennemført direktiv 2000/39 inden for de fastsatte frister. Sagsøgte har gjort gældende, at gennemførelsen er igangsat, og har anført grundene til den forsinkede gennemførelse.

10 Den franske regering har særligt henvist til, at der i Frankrig findes et antal ministerielle cirkulærer, hvori der er fastsat vejledende grænseværdier for hovedparten af de kemiske agenser, der er opført i bilaget til direktiv 2000/39. Regeringen har dog selv medgivet, at disse grænseværdier skal justeres på baggrund af direktiv 2000/39, og at de ikke er fastsat i retsforskrifter. De nationale myndigheder har efter national ret kompetence til at fastsætte bindende grænseværdier, men i øjeblikket er der ingen retsforskrifter, der giver disse myndigheder beføjelse til at fastsætte vejledende grænseværdier. Det er i øvrigt nødvendigt at nedsætte flere ekspertgrupper og foretage adskillige høringer, før direktiv 2000/39 kan gennemføres.

11 Hertil skal blot bemærkes, at det følger af fast praksis, at spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger et traktatbrud, skal vurderes på baggrund af forholdene i medlemsstaten, som de var ved udløbet af fristen i den begrundede udtalelse, og at ændringer af forholdene i tiden derefter ikke kan tages i betragtning af Domstolen (jf. bl.a. dom af 6.3.2003, sag C-211/02, Kommissionen mod Luxembourg, Sml. I, s. 2429, præmis 6).

12 Det følger ligeledes af fast praksis, at en medlemsstat ikke kan påberåbe sig bestemmelser, fremgangsmåder eller forhold i sin nationale retsorden til støtte for, at forpligtelser og frister, der følger af et direktiv, ikke overholdes (jf. bl.a. dom af 13.6.2002, sag C-286/01, Kommissionen mod Frankrig, Sml. I, s. 5463, præmis 13).

13 Det må herefter fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivet, idet det ikke har udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktiv 2000/39.

Sagens omkostninger

14 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger, og Den Franske Republik har tabt sagen, bør det pålægges Den Franske Republik at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

1) **Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2000/39/EF af 8. juni 2000 om etablering af den første liste over vejledende grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering til gennemførelse af Rådets direktiv 98/24/EF om beskyttelse af arbejdstagernes sundhed og sikkerhed mod farerne ved at være udsat for kemiske agenser under arbejdet, idet den ikke har vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.**

2) **Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.**

Rosas Edward Schintgen

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 27. november 2003.

R. Grass A. Rosas

Justitssekretær Formand for Tredje Afdeling